

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 29. oktober 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Peek & Cloppenburg KG bærer sine egne omkostninger.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca dos Açores (Portugal)
den 16. juli 2020 — VO m.fl. mod SATA International — Azores Airlines, SA**

(Sag C-316/20)

(2021/C 35/31)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca dos Açores

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: VO, ZO, ML, NB, KE, JE, PI og VY

Sagsøgt: SATA International — Azores Airlines, SA

Præjudicielt spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet rejser til en nedsat billetpris, der ikke direkte eller indirekte er til rådighed for offentligheden, passagerer, som har betalt en del af billetprisen, mens den resterende del er blevet afholdt af luftfartsselskabet i forbindelse med sponsorering af en sportskonkurrence?

Domstolen (Niende Afdeling) har den 26. november 2020 afsagt kendelse med følgende konklusion:

Artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91⁽¹⁾ skal fortolkes således, at denne forordning ikke finder anvendelse på en passager, som rejser på en billet til en fordelagtig pris udstedt af et luftfartsselskab i forbindelse med sponsorering af en begivenhed, idet den pågældende billet er forbeholdt visse bestemte personer og udstedes efter dette luftfartsselskabs forudgående og individuelle godkendelse.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Appel iværksat den 21. august 2020 af Dermavita Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 25. juni 2020 i sag T-104/19 — Dermavita mod EUIPO — Allergan Holdings France (JUVÉDERM)

(Sag C-400/20 P)

(2021/C 35/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Dermavita Co. Ltd (ved адвокат D. Todorov)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Allergan Holdings France

Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) har ved kendelse af 3. december 2020 besluttet, at appellen ikke admitteres, og bestemt, at Dermavita Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

**Appel iværksat den 25. september 2020 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Syvende Udvidede Afdeling) den 15. juli 2020 i forenede sager T-778/16 og T-892/16, Irland m.fl.
mod Kommissionen**

(Sag C-465/20 P)

(2021/C 35/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, P.-J. Loewenthal og F. Tomat, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Irland, Apple Sales International (ASI), Apple Operations Europe (AOE), Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Polen og EFTA-Tilsynsmyndigheden

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Det første, det andet, det tredje, det fjerde og det ottende anbringende i sag T-778/16 samt det første, det andet, det tredje, det fjerde, det femte, det ottende og det fjortende anbringende i sag T-892/16 forkastes.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på stillingtagen til de anbringender, der ikke allerede er blevet vurderet.
- Afgørelsen om sagsomkostninger i første instans og i appelsagen udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat to anbringender til støtte for sin appel.

Det første anbringende: Retten begik adskillige retlige fejl, da den forkastede afgørelsens ⁽¹⁾ første konstatering af, at der forelå en fordel. Anbringendet er opdelt i tre led.

- For det første foretog Retten i den appellerede doms præmis 125, 183-187, 228, 242, 243 og 249 en urigtig fortolkning af afgørelsen, da den fastslog, at den første konstatering af, at der forelå en fordel, udelukkende var støttet på manglen på fysisk tilstedeværelse og medarbejdere i ASI's og AOE's hovedkontorer, og ikke forsøgte at påvise, at de irske filialer af ASI og AOE faktisk udførte funktioner, som begrundede henførelsen af Apple IP-licenserne til disse filialer. I 281.-305. betragtning til afgørelsen foretages en analyse af de funktioner, som hovedkontorerne og de irske filialer faktisk udførte, for at begrunde henførelsen af Apple IP-licenserne til de irske filialer. Rettens undladelse af at tage behørigt hensyn til strukturen og indholdet af afgørelsen og til begrundelsen i Kommissionens skriftlige indlæg for de funktioner, som hovedkontorerne og de irske filialer udførte, udgør en rettergangsfejl. Rettens efterfølgende anerkendelse i den appellerede doms præmis 268-283, 286 og 287 af, at der i afgørelsen foretages en undersøgelse af de funktioner, som de irske filialer udførte, med henblik på at begrunde henførelsen af Apple IP-licenserne til disse filialer, udgør en selvmodsigende begrundelse, hvilket indebærer en manglende begrundelse.
- For det andet tilsidesatte Retten i den appellerede doms præmis 267, 269, 273, 274, 275, 277, 281, 283 og 298-302 den separate enhedstilgang og armslængdeprincippet, hvilket udgør en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og/eller en urigtig gengivelse af national ret, da den henviste til funktioner, som Apple Inc. udførte, med henblik på at forkaste afgørelsens henførelse af Apple IP-licenserne til de irske filialer. Rettens undladelse af at tage behørigt hensyn til Kommissionens begrundelse i 308. til 318. betragtning til afgørelsen og i dens skriftlige indlæg for, hvorfor funktioner, som Apple Inc. udførte, er irrelevante for fordelingen af overskud mellem ASI og AOE, udgør en rettergangsfejl og en manglende begrundelse.